

U*AP
CIBDDC
DIF. I.
E.H.

eina

REVISTA DE
CRÍTICA I
ALTERNATIVES
LLIBERTÀRIES

GNT

HAN ACESINADO A UN PRESO.

Han matado un preso en la prisión de Carabanchel, no lo había condenado ningún tribunal, ningún juez había dictado su sentencia y lo han matado.
Era un compañero de CNT, un anarquista, y lo han matado a palos. Los periódicos han publicado su muerte y España se ha enterado. Ya era hora de que la prensa española se enterase de que un obrero anarquista perdía la vida, analeado, dentro de una cárcel.
Compañero Agustí Rueda, de Sallent: Cuando tus verdugos te martirizaban, sabías que otros muchos compañeros te ha precedido y hallado el mismo fin en las cárceles del fascismo, las mismas cárceles que te han inmolado a tí, con los mismos verdugos, con el mismo sistema penitenciario que tortura y asesina a los que caen en sus redes. El sistema penitenciario de una inquisición que sigue rigiendo en la España llamada democrática.
Si, compañeros, democracia y los políticos llamados de izquierda le dan el beneplacito con sus pactos, con sus ridiculos juegos parlamentarios, mientras aumenta el número de parados, como restringen libertades, como el estado policíaco cierra nuestras bocas y en las cárceles se tortura y mata a los trabajadores.
Desconfiad del politiquero. Aferrémonos a la acción directa, de nuestros principios, si queremos caminar hacia nuestra emancipación. Enseñemos a niños y hombres que "Negras tormentas agitan los aires" y que "el bien máspreciado es la libertad ..."

VIEJO .

Han assassinat un home.
A cops de bastó.
Estem al segle XX,
i hem arribat a la lluna.
Som a un país de l'Europa,
del món civilitzat.
Som a un país democràtic,
de la societat "occidental".
I hem signat la "declaració universal dels drets de l'home"
I un home ha mort,
a bastonades,
a la presó.

ALS COMPANYS LLIBERTARIS ...

Ens sembla que dues grans problemàtiques s'obren davant el nostre moviment. En primer lloc, la necessitat de coordinació dels diferents grups i col·lectius llibertaris del nostre entorn, en una organització específicament anarquista, diferenciada de qualsevol altre.

En segon lloc, la necessitat de clarificar postures dins a CNT, on alguns semblen haver oblidat, fins i tot, els mateixos principis de l'organització, per a aconseguir fer del sindicat una eina útil per la transformació de la societat i l'alliberament de la classe treballadora.

Que podríem resumir en una sola: La necessitat d'una ALTERNATIVA LLIBERTÀRIA, entre els treballadors, a la cultura, a les fàbriques, als nostres barris i pobles.

Per una nova societat, llibertària .

SALUT !!!

NOTA: Acostumats a les excel·lències del Ofset, potser trobareu que aquest tipus d'impressió és més pobre. Companys, la bossa no dona per a més. Han imprès -desinteressadament- l'EINA els companys del "EL CROMO DE RAL", al que us recomanem aneu a imprimir els vostres panflets, manifestos, proclames revolucionàries, testaments ...

anarco-sindicalismo

Algunos parecen haber olvidado hasta los mismos principios de nuestra CNT. Algunos que quisieran ver convertida la CNT en un sindicato reformista más, vacío de contenido ideológico, legalista y burocratizado y pactista.

La CNT es una organización con demasiados años de historia para confundir a nadie. Unos principios claros la han inspirado siempre, principios que se han resumido en la palabra ANARCOSINDICALISMO.

Y esto significa AUTOGESTION, FEDERALISMO, ACCION DIRECTA, esto significa que CNT es una organización de clase, autónoma de partidos políticos, pero también SIN LIDERES NI DIRIGENTES en su interior.

Si algo nos ha enseñado la historia es el mucho daño que han hecho a la CNT los dirigentes. La experiencia de 1937 cuando los ministros "anarquistas" vendieron la revolución y frenaron la lucha de la base, habría de servirnos de ejemplo.

La CNT puede funcionar sin jefes. Si no, ya no sería la CNT. Y quien, dentro del seno de nuestra misma organización, quiera buscar el poder, merece ser llamado traidor, no cabe entre nuestros compañeros.

La CNT se autogobierna, de abajo a arriba, la asamblea es el único poder definitivo. A la CNT la "dirigen" TODOS los compañeros que, día tras día, se responsabilizan, trabajan y llevan adelante la organización SIN ESPERAR RECIBIR, NUNCA, NADA A CAMBIO.

La CNT no es solo una oficina de abogados laboristas, ni una firma más al pie de la negociación de un convenio. La CNT es mucho más. Es una organización que lucha y defiende a los trabajadores en todos los aspectos en que éstos son oprimidos por el capitalismo. La CNT es una organización que se solidariza con los explotados y marginados, que buscan soluciones y alternativas allí donde muchos prefieren callar.

Y la CNT es y será, una organización abierta, antiburocrática y desjerarquizada. Una organización que prefigure la sociedad que persigue. Una sociedad sin clases, sin poder opresor, organizada federativamente, una sociedad LIBERTARIA.

Pero la CNT no sueña, lucha. Contra el capitalismo y contra aquellos que pretenden destruirla desde dentro.

Compañeros, por la CNT, luchemos contra la burocracia y el dirigismo. Erradiquemos de nuestro seno a aquellos traidores que quieran acabar con nuestra organización.

POR LA CNT, POR EL ANARCOSINDICALISMO, POR LOS INTERESES DE LA CLASE TRABAJADORA !!!

ecologia

El CEFIV (col·lectiu ecològic "Flors i violes") ha editat el seu segon BUTLLETI, monogràfic sobre les indústries contaminants del camp de Tarragona.

El primer el van fer sobre la problemàtica de les centrals nuclears. Distribueixen la revista ALFALFA i disposen d'un arxiu amb bastant material i informació sobre ecologia.

Als interessats en connectar amb aquest grup ho podeu fer, per escrit, al Ap. 468 de Reus.

.....

Es va presentar a Reus, el mes de Març, la revista ecològica USSADA. La presentació va corre a càrrec d'en Xavier Garcia, del "col·lectiu de periodistes ecològics".

USSADA la podreu trobar, a Reus, a les llibreries "Gausí" i "La Tronada", i en altres llocs pels mateixos que us han passat L'EINA.

.....

A l'Hospitalet de l'Infant s'ha creat un grup anti.nuclear.

Actualment aquest grup està treballant en una campanya contra la construcció de VANDELLO II, que és una nova central nuclear que es preten construir al costat de la ja existent a Vandellòs.

.....

Un grup de Reus ha començat a preparar material per escoles sobre ecologia. Lo primer que han fet es un muntatge audiovisual, per a nens de la segona etapa d'EGS.

Es tracta d'una introducció al tema, explicant com a la Natura existeixen uns cicles biològics i com la contaminació, produïda per l'home, destrueix l'equilibri natural. Tot això amb fotografies i dibuixos adequats pels nens.

Interessa contactar amb tots aquells que volguin col·laborar, tant per utilitzar el material que surti, com per aportar noves idees. En especial, interessa conèixer experiències concretes que es facin a escoles.

Podeu connectar a través de L'EINA.

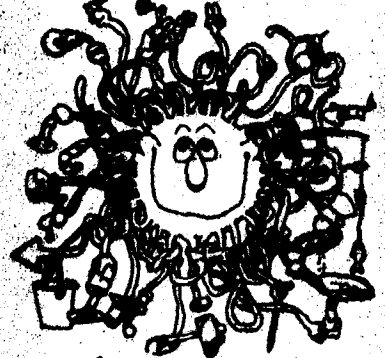
.....

ateneu.

No podiem deixar passar aquesta edició de L'EINA sense donar notícia que ha començat a funcionar el primer Ateneu que es crea a Reus.

De totes maneres pensem que el tema és prou important per dedicar-li més espai i ens proposem presentar al proper número una amplia informació de les diferents activitats que s'estan portant a terme i dels grups de treball formats.

amb l'energia
solar

apaguem
la nuclear

Edita: CEFIV

us donem a conèixer...

EVIDENTMENT, AQUESTA NO ÉS UNA SECCIÓ
COMERCIAL, SI TENIU EXPERIÈNCIES "ECONOMIQUES"
QUE DONAR A CONÈIXER, AQUI TENIU UNA eima

SI NO VOLEU ANAR EN PÍLOTES...

la xinxeta

BOTIGA COL·LECTIVITZADA DE ROBA.
AL CARRER DEL CARME . REUS.

SI TENIU AQUESTA eima A LES MANS ...

EL CROMO DE RAL

ÉS GRÀCIES A AQUESTA IMPRESSORA, VAL.

FOCUS

AL CARRER RIUDOMS . REUS.

ON NO SERVEIXEN ENTREPANS
DE DI·PLODOCUS
PERÒ ÉS UN BAR COMU HAY
POCUS
RECOMANEM ESCOLTAR LA
MÚSICA, I ELS DIBUÏXOS DE
LES PARETS.

la lluita dels pagesos.

la força de la base

La vaga de la pagesia a nivell de Catalunya i també a nivell d'Estat Espanyol, s'ha acabat.

Ara bé, què s'ha aconseguit? com s'ha aconseguit?

En el Baix Camp que és d'on nosaltres podem donar respostes concretes, les reivindicacions assolides són mínimes ja que els nostres productes més típics (essencialment avellanes i oli arbequí) no anaven en els preus dels productes de campanya que són els que es negociaven; amb tot s'ha quedat que l'avellana anirà el pròxim any en aquesta llista. També tot just començada la vaga s'aconseguí d'aturar les importacions de vi, al menys fins que no s'hagi venut el que hi ha enmagatzemat al país.

Ara bé, ací a la comarca, més que el que s'ha aconseguit, interessa el com s'ha aconseguit, i en això si que podem cantar victòria.

I podem cantar victòria perquè ho ha estat, perquè ha estat la victòria de l'autogestió, la victòria de la base.

Si bé la vaga va tenir certes carències i bastants defectes l'organització (no oblidem que l'Unió de Pagesos no tenia cap experiència anterior així.) és, probablement, gràcies a aquests "defectes" que fou possible l'autogestió que dèiem.

Es degut a la falta d'experiència que tot sovint la vaga (de mercat) es quedava sense una coordinació i era llavors que sorgien, de la base, les gestions i accions a fer, sense planificacions anteriors, amb molta autodisciplina per part de tots, i la cosa anava collonuda.

No és d'estranyar, doncs, que fos a Reus a l'únic lloc on les "fuerzas del orden" carreguessin contra els pagesos. Aquell dia els pagesos havien ocupat pràcticament el centre de Reus i els piquets van paraitzar sense violència, però amb energia, els comerços d'alimentació. I és que quan la gent sap el que es fa i, sense excedir-se en les formes de reivindicació, (però fent-se notar), d'allò que volen; els governants només tenen dues sortides: concedir allò que és de raó, o bé silenciar aquesta raó.

Es evident que s'optà per la segona solució. Molta culpa d'això la tingueren l'Alcalde de Reus (el Colas) i el conseller del mercat (el Fernandez), que - malgrat lo que diguin- van incitar a la policia a carregar. Amb tot no aconseguiren fer callar la raó i una vegada més des de la mateixa base vingué la resposta serena a la provocació de les "fuerzas del orden".

I la resposta foren els 5000 pagesos que, en bloc, es manifestaren per Reus; i això només del Baix Camp, quan en una manifestació anterior de caire "provincial" només n'hi hagueren 12000, clara mostra de que avui els pagesos del Baix Camp estan embalats i saben molt bé el que volen i és per això i només per això que s'ens tractà diferent. En definitiva, doncs, és en aquesta resposta de la base i en aquest compromís de responsabilitat que rau l'èxit de la vaga, de la primera vaga que nosaltres sapiguem. Ara només resta buscar noves fórmules per a endurir i tirar endavant a aquesta pinya que des d'ara viu per la seva pròpia autogestió.

J.R. S. (Alforja), afiliat a l'UNIO DE PAGESOS.

conversa amb un company, treballador del camp.

Ens ha semblat que hi ha una evident desconexió entre els treballadors del camp i els de la ciutat. Això no pot ser sino negatiu pel moviment obrer en general.

Parlem, ara, amb el company de l'Unió de Pagesos, sobre la vaga i sobre el sindicalisme al camp en un intent de conèixer i apropar la realitat i la problemàtica dels treballadors del camp al nostres lectors:

- Parla una mica de la perspectiva sindical de l'Unió de Pagesos.

* L'UP, en principi, ha anat a defensar la gent més rebentada dins del camp: el petit i mitjà propietari, que per un cantó es "empresari" i per l'altre treballador. A l'UP no hi són, lògicament, els grans propietaris (que ja han fet el seu propi sindicat patronal); però també hi falta assimilar la problemàtica dels assalariats del camp, més nombrosos cap al sud de Catalunya. En aquest sector s'ha establert una certa competència amb les centrals sindicals.

- En efecte, coneixem d'aquests problemes pels companys de CNT de les comarques de l'Ebre. Passem a un altra cosa, es pot parlar d'independència amb respecte als partits polítics?

* Al Baix Camp, es pot parlar d'una total independència, amb respecte als partits polítics, de la lluita dels pagesos. Entre nosaltres hi ha gent de tots els partits, més de l'esquerra, però sense que això es reflecteixi a les assemblees.

- Com ha influït la darrera lluita en l'afiliació?

* Sense cap dubte, la vaga ha suposat un important augment de l'afiliació a l'Unió de Pagesos.

- Entrem, doncs, a parlar de les relacions de l'UP amb les centrals sindicals. Perquè és evident que hi té d'haver una connexió entre els treballadors del camp i de la ciutat, a més hem de tenir en compte de que tota la gent que viu als pobles i no treballa la terra, s'afilien a les centrals sindicals.

* A nivell d'afiliació penso que les centrals sindicals no s'haurien de posar amb l'UP. El problema està amb els assalariats, com ja et deia

abans. (Encara que al Baix Camp hi deu haver un 1% d'assalariats). No es pot considerar que els petits propietaris siguin uns explotadors perquè ells pateixen totalment les injustícies del capitalisme, i per això l'UP ha d'assumir unes reivindicacions a nivell "empresarial" (costos de producció: preus dels herbicides, adobs, maquinària, etc o de la seguretat social) i no es pot centrar només en l'aument del sou, com és el cas dels treballadors de l'indústria (que són assalariats). Això, malgrat tot, no ha deixat de produir reticències entre els treballadors del camp específicament assalariats, sense terra pròpia. També cal dir que la situació del camp a Catalunya es ben diferent de la d'altres indrets de l'Estat Espanyol, com per exemple a Andalusia on l'existència de grans latifundis fa que, pràcticament tots els treballadors del camp siguin assalariats.

- Recordem una mica l'història. Parlem de les col·lectivitzacions, de l'experiència llibertària de les comunitats autogestionàries de la revolució de 1936. Com veus aquella experiència? Creus que la col·lectivització és, encara, una alternativa?

* D'acord. Em sembla que, aquí al Baix Camp, si col·lectivitzéssim la terra, guanyariem, evidentment, a nivell tècnic, però així en el sentit d'aconseguir una repartició més igualitària de la riquesa, em sembla que no canviaria gran cosa, perquè de fet, aquí la propietat està molt repartida i cadascun té la terra que ell mateix treballa.

- Però, escolta, les col·lectivitzacions varen suposar molt més que ajuntar unes terres. Va ser la desaparició de la mateixa propietat, el naixement d'una nova societat ...

* Amb temps crec que la gent pot arribar a plantejar-se una cosa així, amb temps perquè la col·lectivització és quelcom que transforma totalment la societat.

- Evidentment, i per això cal que des d'ara, avancem tots els treballadors cap aquesta nova societat, els del camp, els de l'indústria, els dels serveis; tots junts per l'alliberament definitiu de la classe treballadora. I aquí hem deixat la nostra conversa, a Alforja, unes setmanes després d'acabar la vaga dels pagesos.

Per l'EINA, Salvador.

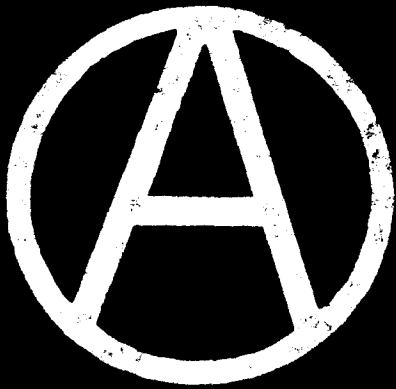
la CNT
i la
vaga
dels
pagesos.

El mateix matí que començava la vaga dels pagesos, es feia pública una crida de la CNT als seus afiliats, i a tots els treballadors en general.

En aquesta crida es demanava la comprensió dels treballadors de la ciutat de Reus, envers els seus companys pagesos, i la solidaritat amb la lluita que portàvem, en aquells moments, endavant.

Els treballadors de la ciutat, com a consumidors dels productes del camp, hem de lluitar també per pagar uns preus justos, de la mateixa manera que els pagesos demanen rebre uns preus justos.

Això ho aconseguirem lluitant tots plegats, contra el mateix sistema que ens oprimeix.

ANARQUIA
ES
LIBERTAD

que nos pasa ?

Entre el yo que se manifiesta y el yo que se lleva dentro, existe gran diferencia. Y esta diferencia se ve palpablemente en nuestras continuas contradicciones como seres humanos. Pienso que, en la medida que este yo, desvencijado y "educado" por la sociedad en que vive, vaya siendo poco a poco ese otro yo, puro y personal, que llevamos, por dentro, en esa misma medida seremos anarquistas, en esa medida o no, iremos siendo libertarios ... Ser Anarquista no es una meta, es un proceso, o lo tomas, o lo dejas, pero no lo desfigures.

Antón. (l'Hospitalet de l'Infant).

"Nada tan peligroso para la moral privada del hombre, como el hábito de mandar" (Bakunin).

La triste realidad es que CNT en Tarragona, en nuestro medio, no funciona. ¿Pero, por qué? analizemoslo como simpatizantes o personas identificadas con unos objetivos comunes. ¿Qué aportamos? ¿Qué hacemos cotidianamente? Pienso que en una asamblea, extender, demostrar en cada momento nuestra forma de vida es vital. El Anarquismo no es una teoría, ni ideología, es vida. ¿Pero, de qué forma? Si simplemente nos limitamos a hacer unos comunicados, unas resoluciones ajenas a nuestros propios problemas. ¿Pero, quien es el responsable más que tú?

Nosotros, compañeros, como autónomos, autodidactas, autodisciplinados ... no podemos delegar nuestras decisiones en unos pocos compañeros, debemos participar, debemos funcionar de abajo a arriba. Ahí está la clave y el secreto de la CNT y de la futura sociedad anarquista ¿Pero como hacerlo si pasamos hasta de la Asamblea? Pienso que nuestro error, fundamentado en las secuelas de la política franquista, es éste. No debemos esperar instrucciones sobre nada. CNT somos nosotros, con nuestra libertad y participación la hacemos. Sin tí, sin nosotros, no existiría la expresión libre, ni por su puesto, la CNT. (Hemos resumido un poco, por falta de espacio).

X.M.A. Hospitalet

Devant la detenció i el consell de guerra als JOGLARS, ha començat, a tot el país, una campanya per la LLIBERTAT D'EXPRESSIO.

Com a llibertaris hi hem participat, tant la CNT com els grups independents.

El cas dels JOGLARS, com el de SAIDA, ens mostra, de nou, en quin país vivim.

No és sol, el dret inalienable a la LLIBERTAT D'EXPRESSIO. És la denúncia de com l'exercit fa el que vol, al marge de pactes i democràcies. Els militars han empresonat als JOGLARS, la policia ha reprimit les mobilitzacions, molts "democràtes", han callat.

Com a llibertaris seguirem lluitant per la LLIBERTAT D'EXPRESSIO.

Els militars ens han demostrat, clarament, que no som democràtes. Nosaltres, tampoc.

CNT

1978